

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Karly Cháberové a soudců JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Ladislava Hejtmánka v právní věci žalobce: ARRIVA MORAVA a.s., Ostrava – Moravská Ostrava, Vítkovická 3133/5, IČ: 25827405, zastoupen JUDr. Jakubem Dohnalem, Ph.D., advokátem se sídlem v Olomouci, Palackého 75/21, proti žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí, Praha 2, Na Poříčním právu 1/376, o žalobě proti rozhodnutí ministryně práce a sociálních věcí ze dne 7. června 2016, č.j. MPSV-2016/12132-52/51 a o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě,

t a k t o:

I. Žaloba **s e o d m í t á.**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d ě n í :

Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze (agenda správního soudnictví) domáhal zrušení rozhodnutí ministryně práce a sociálních věcí ze dne 7. června 2016, č.j. MPSV-2016/12132-52/5, kterým byl zamítnut jeho rozklad proti rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 9.2.2016, č.j. 2015/51745-523, o určení zprostředkovatele ve sporu o uzavření kolektivní smlouvy mezi zaměstnavatelem a Nezávislým odborovým svazem automobilové dopravy (dále jen NOSAD). V žalobě vyslovil názor, že rozhodnutí o určení zprostředkovatele je rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné a že je tedy v daném případě dána příslušnost Městského soudu v Praze jako soudu věcně a místně příslušného.

Podle § 2 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.) soudy ve správním soudnictví poskytují ochranu veřejným subjektivním právům. To znamená, že soudy ve správním soudnictví přezkoumávají na základě žalob toliko ta rozhodnutí správních orgánů, jejichž předmětem jsou jen veřejná subjektivní práva účastníků řízení.

V daném případě napadeným rozhodnutím bylo rozhodnuto podle § 11 odst. 2 zákona č. 2/1991 Sb., o kolektivním vyjednávání, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon č. 2/1991 Sb.) o určení zprostředkovatele ve sporu o uzavření kolektivní smlouvy mezi žalobcem jako zaměstnavatelem a NOSAD. Podle § 1 zákona č. 2/1991 Sb. zákon upravuje kolektivní vyjednávání mezi odborovými organizacemi a zaměstnavateli nebo jejich organizacemi, za případné součinnosti státu, jehož cílem je uzavření kolektivní smlouvy. Jedná se tedy o vymezení podmínek, které musí zaměstnavatel poskytnout svým zaměstnancům. Proto se dle názoru soudu v daném případě jedná o věc vyplývající z poměrů soukromého práva, když uzavření kolektivní smlouvy a vyjednávání o ní jsou vztahem mezi odborovými organizacemi a zaměstnavateli. Toto určení je rozhodující i pro posouzení charakteru rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí o určení zprostředkovatele podle §

11 odst. 2 zákona č. 2/1991 Sb., neboť správní orgán zde pouze poskytuje určitou součinnost zúčastněným stranám, aby došlo k uzavření kolektivní smlouvy. Soud při úvaze o tom, zda se jedná o rozhodnutí vyplývající z poměrů práva soukromého či o rozhodnutí o veřejném subjektivním právu žalobce, vycházel i z toho, že v případě řízení před rozhodcem, které následuje podle zákona č. 2/1991 Sb. po neúspěšnosti řízení před zprostředkovatelem, spory o zrušení rozhodnutí rozhodce o plnění závazků z kolektivní smlouvy přísluší rozhodovat krajským soudům v občanskoprávním řízení (§ 9 odst. 2 písm. d) o.s.ř.). I tato skutečnost podporuje dle soudu závěr, že rozhodnutí vydaná ve sporech týkajících se uzavření kolektivní smlouvy jsou rozhodnutími v oblasti práva soukromého.

Městskému soudu v Praze ve správním soudnictví proto nepřísluší napadené rozhodnutí přezkoumat a ve věci rozhodnout. Platnou právní úpravou je stanoven jiný procesní postup, kterým se může žalobce ochrany svých práv u soudu domáhat.

Tento postup je upraven zákonem v části páté o.s.ř. (ustanovení § 244 a násl.), kde je stanoveno, že svého práva se účastníci řízení mohou domáhat návrhem v občanském soudním řízení. Žalobce proto musí podat nový návrh (žalobu) podle § 244 a násl. o.s.ř., jejíž náležitosti jsou stanoveny v ustanovení § 246 odst. 2 o.s.ř. a tuto žalobu musí podat ve lhůtě, jež je uvedena v poučení, v bodu I. tohoto usnesení u příslušného okresního (obvodního) soudu. Podáním žaloby se věc přesouvá z pravomoci správního orgánu do pravomoci soudů, které o uplatněném právu rozhodnou s konečnou platností.

Podle § 68 písm. b) s.ř.s. je žaloba nepřipustná tehdy, jde-li o rozhodnutí správního orgánu v soukromoprávní věci, vydané v mezích zákonné pravomoci správního orgánu. V daném případě se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí ministryně práce a sociálních věcí, tedy přezkoumání rozhodnutí, jímž správní orgán rozhodl v mezích své zákonné pravomoci v soukromoprávní věci, proto soud rozhodl podle § 46 odst. 2 s.ř.s. tak, jak ve výroku tohoto usnesení uvedeno.

Vzhledem k tomu, že soud není příslušný k přezkoumání napadeného rozhodnutí, nemohl ani rozhodnout o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě.

Výrok o nákladech řízení vyplývá z ustanovení § 60 odst. 3 s.ř.s.

P o u č e n í :

I. V této věci se žalobce může domáhat svého práva podáním žaloby ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení (§ 46 odst. 2 s.ř.s) u okresního (obvodního) soudu (§ 249 odst. 1 o.s.ř.), jehož místní příslušnost je stanovena v § 250 odst. 1 o.s.ř. a to tak, aby v této lhůtě žaloba došla k soudu příslušnému k občanskému soudnímu řízení (§ 82 odst. 3 o.s.ř.).

II. Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na

sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 9. srpna 2016

JUDr. Karla Cháberová v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Mikolášová